Пѣсень (народна)

Птичка въ поле, рибка въ доле
Ходятъ на свобода
Само клетий азъ, нещастний
Въвъ неволя ходя

„Мило мамо, утрѣ рано
Приготви ми коня,
Ще я яхна и ще стигна
Нея да догоня."

Синъ за майка, синъ я вайка
Тя го благославя
И цалува и милува —
Дор' я гой остави.

Въ поле голо, далеко доло
Двамина соколина:
„Соколъ ясний, соколъ красний
Видя ли ми сина?"

„Въ поле голо, далеко доло
Съ бой се загина,
И съ кинжалу сърцу зади
Кървавъ безъ глава."

Плака я рѣка, въ нея заплака,
Майчица му клѣтва:
„Умрелъ сина задъ чуждина
Грѣшна ми проклетва

Радко.

Доля (народна)

Тънка цъфтеше калина
Верхъ гората ази бѣхъ,—
Но мя скоро пресѣкоха
И на сѣчки на дребничка:—
Туй е моята честь!

Весна трѣва зелена
Верхъ полето ази бѣхъ,—
Но мя скоро окосиха
И на откосъ изсушиха:
Туй е моята честь!